

Murind încet la preț de second-hand...

Cezar Adonis
Mihalache

Și câte am mai afla despre Europa de ar intra ea întregă într-un „exit”! Pentru noi, așa ar fi poate chiar cel mai bine!... UE în sine să se ceară într-un „exit”... Nu noi să ieșim de acolo, ci UE să se scuture de marile pocinoage care au înflorit la marginile ei, apoi în ea, mucegăind democrația în stereotipuri consumatoriste.

Până atunci, să ne înveselim însă! Că la asta ne pricepem, deh! În fond, „Brexitul” ne-a adus și nouă ceva: dovada clară a statutului nostru în Uniunea Europeană... A felului în care am fost „importați” în selecta fa(g)milie europeană pentru a fi, nu pur și simplu „exportați” din propria țară, nici „exilați”, e prea puțin spus, ci deportați spre o lentă moarte de neam și țară.

Dacă Marea Britanie nu ar fi făcut pasul pentru care am hulit-o, cu gândul la interesele noastre mărunte de a rămâne pe mai departe „badante” și „instalatori” cu volanul pe invers, nu am fi avut ocazia să vedem, nu doar formularele de vămire cu falsuri grosolane în declararea „mărfurilor”, ci mazăga de containere, cenușii de „produse second-hand” supurând levigatul unei lumi întregi pe betonul porturilor noastre, dovada clară a ceea ce știam că se pune în locul pădurilor tăiate, a petrolului și gazelor extrase, a minereurilor și sării exportate, a apelor deturnate din cursul lor pentru a iriga câmpiile altora (în vreme ce țăranilor noștri le sunt puse taxe, mâine-poimâine direct popri, pentru găleata de apă dată vacii din bățatură), orașenilor fiindu-le facturate și apa de ploaie, și aerul, și ca „oxigen”, și ca fum, într-un exponențial al umilinței ce a trecut de multă vreme de nivelurile fanariote ale exploatarei indulgenței, nepăsării, lașității... Și va urma poate și o taxă „de culoare” pentru nuanțele la care am mai îndrăzni să cugetăm în cenușii în care suntem îngropați...

Orice este posibil într-o țară a ipocriziei în care ne lăsăm taxați pentru punga „biodegradabilă”, de o să ajungă punga mai valoroasă ca produsul (și, oricum, ce mare diferență între pungile și multe dintre alimentele noastre, precum laptele, untul, brânza, margarina, nu?!), o ipocrizie în care vrem să taxăm fumul de eșapament în vreme ce ardem pe lângă dar și prin orașe, în foste fabrici de betoane, șantiere și alte cele, toate gunoaiile Europei (iar când vom fi ars suficient din mizeriile ei, tot ea va veni și ne va pune „infringement” că doar am poluat, nu?!), o ipocrizie în care ne „decarbonizăm” în virale de rețele sociale că plantăm eroic câte o tulpină pe locurile chelute de păduri, doar salvăm mediul, nu?, nu contează că prin tăcerea noastră de 30 de ani l-am tot măcelărit, în care mai tăiem o „lizieră”, că la noi, dacă tai ce e în față, nu mai „vezi” copacii rași la firul ierbii în inima pădurilor, și punem și acolo o fabrică a nu știm noi cărei multinaționale, apoi fugărim cu gloanțe vietățile pădurilor care își caută ele locurile „de altădată”...

Doar pentru că Marea Britanie a ieșit din Uniunea Europeană ne-am putut permite, schimbându-se regimul de import, să desferecăm containerele aduse în port, constatând ceea ce știam deja: suntem lada de gunoi a lumii întregi. Pentru că acel vapor a plecat din Anglia în întâia lui cursă postBrexit (dar nu se știe a câta cursă din mandatul de membru UE al României!), cu un export de gunoaie „second hand” (că la noi și astea sunt de mână a doua), oprind, încărcând și „containerizat” gunoaie și de prin alte porturi din lumea largă...

Ne-am transformat Țara într-o imensă pubelă, aducând aici acel gunoi care, ne mai și mirăm!, ne împute, ne otrăvește la propriu pământurile, apele... Și atunci nu este clar?... De aia am rămas săracii UE, de aia am rămas cu wc-urile în fundul curții, cu gunoaiile de prin sate la marginea apelor, cu mizerii deversate

în lacuri, de aia Mediul de la noi a rămas doar un Gardian al mediului curat al altora, pentru a ne polua pe noi și a masca poluarea importată de altfel de „băieți deștepți” ai democrației...

Ne isterizăm, pe bună dreptate, când vedem pe rețelele sociale fotografii cu animale aruncate în canalele de colectare sau la gropile de gunoi... Dar ne liniștim cu asigurările „specialiștilor” de la Mediu că oile ce se descompun în coasta portului nu reprezintă un pericol biologic (că sunt „biodegradabile”, nu-i așa?!), ne uităm cum sunt incinerate pe te miri unde leșurile de porc, și deja am uitat de fumul înecăcios lăsat în urmă de arderea a mii de orătării, dar nu ne facem probleme pentru că, în fond, nu noi respirăm aerul „de acolo”, nu la București, nu la Cluj-Napoca, nu la Timișoara, privind „din afară” cum „alții” trag cu buza excavatoarelor pământul nostru peste tot felul de hoituri, acoperind duhoarea, putreziciunea, lăsând pământul să „cimenteze” de sus în jos ignoranța noastră, iar apele să spele pe dedesubt indolența.

Numărăm la întrecere tancurile și garniturile cu tehnică militară care străbat țara dintr-o parte în alta, vagoanele cu bușteni ori cherestea, dar nu ne uităm sub prelatele morții importate... Iar pe altele nici măcar nu le mai (e)numărăm... Am uitat și de transporturile cu deșeuri toxice, medicale și nucleare, despre care chiar nimeni nu mai vorbește.

A, vom vorbi poate, cândva, despre noi și o țară care și-a importat moartea la preț de second hand...

În Patria Limbii Române: Vlahii din Serbia!

Ionuț
Țene

M-a bucurat foarte mult recentul apel al Academiei Române, prin vocea președintelui I.A. Pop, care a transmis forurilor sârbești să asigure recunoașterea drepturilor românilor din Valea Timocului, care greșit sunt numiți în opinia publică aromâni sau vlahi. Această confuzie durează de multă vreme. Pe de o parte, Serbia a asigurat drepturi importante numai minorității române din Voievodina, unde întotdeauna frații noștri au avut școli, ziare, televiziune și administrație în limba română. Românii din Banat au fost privilegiați și în perioada lui I.B. Tito, în schimb românii din Valea Timocului au fost considerați vlahi sau chiar sârbi de către statul condus de Belgrad și nu au avut nicodată niciun drept. Să te declari român în Valea Timocului este un act de curaj. Abia în 2001 s-a recunoscut de către Serbia dreptul vlahilor de a fi recunoscuți, dar fără niciun drept deocamdată. Și românii din țară greșesc când îi confundă pe vlahii din Serbia cu aromânii. Locuitorii din Valea Timocului își spun rumâni și vorbesc o limbă românească neaoșă. De aceea apelul Academiei Române trebuie salutat și promovat. Este vorba despre faptul că autoritățile de la Belgrad încă practică o divizare falsă între etnicii români: unii fiind catalogați drept „vlahi” care vorbesc o așa zisă „limbă vlahă”. „Academia Română a primit din partea comunității românești din Serbia un memoriu referitor la dificultățile întâmpinate de cetățenii sârbi, vorbitori de limba română, în privința folosirii limbii române în viața de zi cu zi. Academia noastră, în cadrul căreia au fost și sunt cercetate chestiuni privitoare la graiurile vorbite în ținuturile dintre Morava, Dunăre și Timoc, sau la graiurile din Banatul sârbesc, este preocupată de realitățile lingvistice ale acestei arii de la sud de Dunăre, după cum este interesată și de realitățile legate de felul în care limba română este utilizată în Serbia. Concluziile cercetărilor științifice ale specialiștilor în lingvistică și etnologie sunt clare în această privință: numele oficial al limbii vorbite de români (numiți în trecut, de către străini, vlahi sau valahi, cu multe variante ale termenului) este acela de „limba română”. Sintagma de „limba vlahă”, folosită până în secolul al XIX-lea în unele medii exterioare României și poporului

român, a fost înlocuită, în mod oficial, cu sintagma de „limba română”, aplicată tuturor dialectelor și graiurilor acestei limbi. Academia Română a publicat, începând cu anul înființării sale (1866), sute de cărți, sinteze, dicționare, enciclopedii, documente, atlase și studii pe acest subiect, iar statul român a notificat această realitate tuturor statelor cu care întreține relații diplomatice, culturale, științifice. În numele bunei colaborări dintre instituțiile noastre și a legăturii tradiționale dintre România și Serbia, ne adresăm colegilor din Academia Sârbă cu dorința de a contribui la normalizarea situației expuse. România va fi mereu apropiată de Serbia în procesul integrării acesteia în Uniunea Europeană, unde unul dintre criteriile normalei conviețuirii este și cel al situației minorităților naționale în dorința lor de a se exprima în limba maternă. Academia Română va pleda întotdeauna în sensul unei bune colaborări și din acest punct de vedere cu Academia dumneavoastră.”, i-a scris Prof. Ioan-Aurel Pop omologului său Acad. Vladimir S. Kostici în misiva publicată pe site-ul oficial al Academiei Române.

Oficial în această regiune de la sud de Cladova trăiesc 35.000 de români, în realitate se consideră că sunt peste 200.000. Abia în anii 2000, BOR a organizat o episcopie Dacia Ripensis care aparține de Patriarhia Română, care are și un protopop la Mălăinița, în persoana curajosului Pr. Boian Alexandrovici, care a vut numeroase piedici în crearea unei comunități ortodoxe române ce aparține de București. Autoritățile locale din Cluj-Napoca în anul Centenarului l-au sprijinit cu înființarea unui muzeu popular de port românesc și cu pictura bisericii. Din păcate în țară, în afară de BOR, Academie și autoritățile locale clujene, statul român nu a făcut mai nimic...

Vlahii din Serbia sunt români, iar respectarea drepturilor la nivel european ca minoritate trebuie recunoscute în parcursul Serbiei spre integrarea în U.E. Recunoașterea românilor din Valea Timocului ca minoritate recunoscută la standarde europene este o datorie morală pentru București. Moștenirea marelui scriitor Cristea Sandu, născut la Zlocutea din Valea Timocului, să ne fie model și stindard de simțire a limbii române. Cu toții trebuie să ne unim în patria limbii române, parafrazând pe Nichita Stănescu.

Fundațiile străine de „binefacere”, factor de risc pentru securitatea națională (2)

Corvin
Lupu

Vrând, nevrând, scriind aceste rânduri, nu pot să nu fiu de acord cu președintele actual al SUA, care se pronunță ferm pentru o Europă a națiunilor! Doamne ajută! Poate atunci își vor găsi și românii locomotiva care să-i împingă spre mai binele la care aspirăm mulți dintre noi. Lupta pentru acapararea Munților Făgăraș cu multele lor resurse naturale continuă!

Am arătat deja cum s-au insinuat fundațiile străine în România, începând cu GDS-ul lui George Soros, omul despre care consilierul din 2017 al președintelui Donald Trump, Stephen Bannon, spunea că deține controlul asupra serviciilor secrete românești. Referirile speciale le-am făcut la adresa Fundației Conservation Carpathia, poate cea mai influentă fundație cu scop economic explicit, mascat prin acțiuni de promovare a unui mediu sănătos. Am arătat că la înființarea ei, la o judecatorie dintr-un oraș mic al unui colț al Transilvaniei, în Zărnești, inițiatorii fundației, mari multimiliardari occidentali, au cerut instanței de judecată și au obținut dreptul „legal” de a exploata zăcămintele minerale ale munților noștri, vizați fiind, în primul rând, Carpații Meridionali, cu deosebire Munții Făgăraș, deosebit de bogați în resurse neexploatate ale subsolului, mai ales uraniu, neferoase și metale rare.

Am arătat pe scurt cum dorește Fundația Conservation Carpathia să creeze și să controleze un Parc Național în Munții Făgăraș, cu aer curat și poteci frumoase, unde să nu se mai taie pădurile și să nu mai intre țipenie de om din alte rațiuni decât plimbarea. „Idealurile” pe care le promovează fundația multinațională sunt unele onorabile și, în parte, dorite de opinia publică și de locuitorii din zonă. Am arătat că în Occident, legislația prevede că cine controlează pădurile, are dreptul de exploatare a subsolului lor, iar în lipsa suveranității naționale a României, occidentalii pot promova la noi orice fel de legislație, în orice moment, mai ales când este vorba despre acte normative care sunt deja promovate în UE, mama și tatăl nostru, cu

drepturi depline asupra noastră.

Oare românii nu pot, sau nu vor guvernării, să gestioneze corespunzător propriul teritoriu național, încât trebuie să vină fundații străine să o facă? Deja Fundația Conservation Carpathia a cumpărat în zona la care ne referim 30.000 de hectare de pădure și terenuri agricole aferente!!! Când scriam articolul din aprilie 2019, cumpăraseră 26.000 de hectare. În zece luni au mai acaparat 4.000. Desigur, în contrapartidă cu grija pentru mediu, fundația vrea să primească exploatarea zăcămintelor minerale. În schimbul zăcămintelor, fundația multinațională va plăti redevențe statului român. Vor plăti oare 0,5 la sută din valoarea zăcămintelor exploatare? Sau poate 2,5 la sută? Aceasta este marja procentuală de redevență minimă și maximă pe care o achită unele din cele opt firme străine care exploatează aurul din România? Cei care plătesc redevențe de 2,5 la sută se plâng la guvern spunând că nu este dreptate, pentru că alte firme străine achită doar 0,5 la sută, rămânând ei cu restul de 99,5 la sută... (!) Recunosc public că nu am crezut niciodată în viață că România va ajunge la acest nivel de supunere colonială!

În finalul articolului trecut, am arătat că: „...nu pot să nu fiu de acord cu președintele actual al SUA, care se pronunță ferm pentru o Europă a națiunilor! Doamne ajută! Poate atunci își vor găsi și românii locomotiva care să-i împingă spre mai binele la care aspirăm mulți dintre noi.

Lupta pentru acapararea Munților Făgăraș cu multele lor resurse naturale continuă!”

Între timp, începând din primăvara anului 2019, multe s-au schimbat în politica europeană și în cea românească. După declarații de intenție promițătoare și câțiva pași de asemenea încurajatori, privitor la susținerea Europei națiunilor, SUA nu s-au mai implicat în susținerea partidelor suveraniste. Administrația național-protecționistă a președintelui Donald Trump, efectiv blocată de lupta „pe viață și pe moarte” cu globaliștii, s-a retras din afacerile europene, speriată și de perspectiva periculoasă a aruncării Germaniei în brațele Federației

Ruse și a Chinei, dacă suveraniștii din diverse state europene îi vor lua controlul asupra piețelor și resurselor naturale ale Europei de Est. Astfel, creșterea numărului de reprezentanți ai partidelor suveraniste în Parlamentul European a fost mai mică decât fusese prognozată. Suveraniștii nu au preluat majoritatea în acel parlament. În Italia, Matteo Salvini, care, alături de premierul Ungariei și președintele Poloniei, este vârful de lance al naționalismului sănătos european, a pierdut puterea, iar globaliștii au constituit și finanțează în Italia un grup opoziționist numit al sardinilor. Asupra Poloniei s-a prăvălit Comisia Europeană cu amenințări tot mai puternice de sancțiuni severe. Viktor Orbán al Ungariei este prezentat în continuare de globaliști ca fiind „omul negru”. Pe lângă acestea, tuturor suveraniștilor, naționaliștilor și celor numiți peiorativ „populiști”, conducerea globalistă a UE le-a rezervat o surpriză de efect: Codruța Kövesi a fost numită procuror șef al UE! Celebra prin știința poliției politice represive ea a fost plasată în această funcție, iar începând din vara lui 2020 se va ocupa cum știe ea mai bine de toți acești patrioți europeni care încurcă politica globalistă, frânează îngenuncherea totală a popoarelor și promovarea colonialismului la periferiile UE.

În România, autorii programului politic de guvernare suveranist, promovat în campania electorală din decembrie 2016, neaplicat în practică, numit și al „dreptății până la capăt”, au fost neutralizați de poliția politică a președintelui, respectiv de SRI+magistrați, iar mașina de vot a Biroului Electoral Central+STS, care deține pe listele electorale 3,2 milioane de poziții fictive, a intrat în funcție. Securiștii din PSD și cei plecați din PSD la alte grupări parlamentare au fost activați și și-au doborât propriul guvern. A fost adus la putere un nou guvern, cel dorit de președinte și de stăpânii din UE. Nici nu s-a instalat bine la putere noul guvern și ONG-iștii au sărit pe noii miniștri ca să le intre în grații și să fie primii la bucate... Cei de la Conservation Carpathia au sărit direct pe ministrul Mediului. S-au făcut fotografii frumoase și s-au rostit vorbe mari... În acest context s-a agravat pericolul!!! Servilismul, pre-

siunile externe și nevoile interne, pot determina decizii favorabile Fundației Conservation Carpathia și acaparării de către aceasta a controlului asupra Munților Făgăraș. A devenit evident că noul guvern Ludovic Orbán nu-și propune să fiscalizeze marii contribuabili din România (care sunt aproape toți străini), astfel ca să aibă la dispoziție toate sumele de care are nevoie pentru a putea guverna decent. Când un guvern spune în România de astăzi că nu sunt bani, înseamnă că nu vrea să fiscalizeze și vrea să lase multinaționalele și băncile străine să jefuiască țara în continuare. Este foarte simplu! Nu se introduc măsurile fiscale care să rețeze suveicile prin care străinii mută TVA-ul de pe o firmă pe alta și nu-l achită, nu se iau măsurile pentru blocarea formelor de export ilegal al profitului societăților comerciale și băncilor etc.

Ca urmare, acest guvern nu va avea bani și va da străinilor tot ceea ce le poate aduce fărâmitura cu care să-și mulțumească clientela care l-a susținut. Primarii au multe nevoi locale, ministerele au nevoie de bani, opinia publică așteaptă nivel european de trai, investiții, autostrăzi etc. Trei ani de zile actualii guvernanți au crescut mult nivelul de așteptare al populației, afirmând că PSD-ul care a fost la guvernare este un partid de hoți și de incompetenți, care au condus foarte greșit, iar ei sunt cei capabili și care au toate soluțiile de rezolvare a problemelor țării. Au repetat acest lucru până când chiar au fost crezuți și mai sunt crezuți ca fiind providențiali și la ora scrierii acestor rânduri. Dar ce facem, că trebuie să și dovedim providențialitatea? Dacă nu putem dovedi și nu avem bani, repet: PENTRU CĂ NU VREM SĂ FISCALIZĂM, atunci dăm ce mai avem: resurse virgine de subsol, CFR-ul, CEC-ul, Poșta și puținul care mai este românesc acum. Se tot vorbește, inclusiv de către președinte, că nu trebuie să descurajăm investitorii străini și trebuie să-i atragem. Păi de ce să-i atragem, dacă nu-i fiscalizăm? Păi să nu-i mai atragem deloc! Ori îi fiscalizăm, ori nu-i mai atragem, sau îi trimitem acasă la ei, pe cei care nu-și plătesc obligațiile fiscale. Să fure și să înșele la ei acasă! Să aducem investitori numai ca să ne ia resursele de

toate felurile și să ne dea și nouă 0,5 la sută din ele?

Din modul în care se comportă Fundația Conservation Carpathia, ea este sigură de succes. Acest lucru se vede din nonșalanța cu care se fac cheltuieli generoase. Sunt o mulțime de angajați, au mașini, secretare, angajează firme de avocați, fac procese, cumpără tot ce pot cumpăra în zonă etc. Nu mă refer la eventuala mituire a unor persoane, pentru că nu o pot dovedi, dar știu că butada „În calea mitei nu te poți pune!” are sămburi mulți de adevăr.

Și totuși, speranța moare ultima.

Eu cred că discuția nu trebuie rezumată la aprecierile pe care eu le-am făcut mai sus. Cred că lucrurile trebuie abordate mai profund.

Noi nu putem să spunem că nu vrem arii protejate. Am fi iresponsabili. Da, vrem arii protejate, ceea ce propune Fundația Conservation Carpathia! Dar noi, românii, avem arii naturale protejate în Munții Făgăraș. Mă refer la „Situl Natura 2000 Munții Făgăraș” și la „Piemontul Făgăraș”, care au ca scop protejarea biodiversității din Munții Făgăraș. Astfel, noi suntem convinși că nu mai avem nevoie de încă o formă de arie naturală protejată, alta decât cele două menționate, respectiv de un Parc Național, condus de străini, de data aceasta, coordonat de o fundație care să aibă ca obiect de activitate și exploatarea zăcămintelor minerale din subsolul munților, acolo unde sunt porțiile copiilor noștri, inclusiv ale celor care încă nu s-au născut.

Eu cred că este nevoie de o evaluare științifică pe care să o susțină statul român în cooperare cu administrația locală pentru evaluarea pe criterii științifice a valorilor de conservare care nu pot fi protejate foarte bine prin sistemul actual de management forestier și de management al Ariilor Protejate „Natura 2000”.

- continuare pagina a 4 a -

Fundațiile străine de „binefacere”, factor de risc pentru securitatea națională (2)

- continuare din pagina 4 a -

Mă adresez atât autorităților române centrale, cât și administrațiilor locale, afirmând cu tărie că nu se mai poate accepta stabilirea unor noi arii protejate fără o consultare temeinică a comunităților și autorităților locale, fără o informare prealabilă corectă și completă și fără acordul proprietarilor de terenuri din interiorul acestor arii protejate. Din discuțiile purtate cu factori de răspundere, reiese cu claritate că nici în momentul înființării rețelei de arii naturale protejate

„Natura 2000”, consultarea comunităților locale nu s-a făcut corespunzător, dovada și în același timp, rezultatul, fiind conflictele care au fost generate privitor la aceste arii, care nu sunt benefice nimănui și de care profită impostorii străini care se insinuează pentru a pune mâna pe ce a mai rămas românesc în această țară. În perioada interbelică, un mare patriot român afirma că românii nu au fost pregătiți în istoria lor să facă față vicleniei și perfidiei străinilor care le-au jefuit bogățiile. Cred că avea dreptate. Comunitățile locale trebuie să beneficieze de toate drepturile și beneficiile pe care le pot genera ariile naturale protejate. Ele trebuie să fie cât mai unite și mai puternice în acest demers. Ele trebuie să fie coloana vertebrală a țării. Accesul la resursele naturale ale acestor arii trebuie să aparțină comunităților locale, iar dacă statul dorește să le exploateze, trebuie să o facă sustenabil și să compenseze

în mod corect comunitățile locale. Înstrăinarea drepturilor de exploatare a resurselor naturale românești către străini și-a dovedit din plin nerentabilitatea, din toate punctele de vedere, în perioada actuală. Ideea că „statul român este cel mai prost administrator”, cu care a fost prostit poporul român, începând cu fesenștii care au dat lovitură de stat în decembrie 1989 și s-au transformat în gropari ai economiei României, a condus la distrugerea țării. Economia de astăzi din România este 90 la sută una străină și doar zece la sută românească, așa cum ne-a informat INS, în anul 2017.

Fenomenul înstrăinării trebuie oprit, în mod obligatoriu. Gata cu înstrăinarea, domnilor guvernanti? Nu vă ajunge ce ați făcut din țara asta? Trebuie oprită atât vânzarea pădurilor, cât și a terenurilor agricole, cât și exploatarea resurselor naturale de către străini. Vă reamintesc, domnilor politicieni de la toate partidele, că România a semnat aderarea la NATO și la UE în calitate de stat suveran și independent și astăzi a mai rămas doar mențiunea din Constituție că România este un stat suveran și independent. Renunțarea la atributele suverane ale statului s-a făcut deja mult peste limita admisibilă. Din această cauză suntem periferia colonială a Europei. În politică se fac concesii, dar acestea trebuie să aibă o limită, atât ca număr, cât și ca adâncime a concesiilor.

România nu trebuie să preia toată mizeria din Occident. De acolo au venit

drogurile, imoralitatea escaladată peste limitele normalității, traficul de copii, prostituția și multe alte rele. Experiența de trei decenii trebuie să ne facă să reflectăm și asupra relor din domeniul problematicii de mediu. În Occident, ariile protejate de mediu se restrâng la un procent fix de zece la sută din suprafața teritoriului, restul teritoriului putând fi exploatat intensiv. Adeseori această exploatare s-a făcut sălbatic. În acele locuri trebuie să plece Fundația Conservation Carpathia! Să se ocupe în Occident de cauzele dispariției urșilor, lupilor, a cocoșului de munte și multor altor specii de animale și de plante care la noi încă mai există. Să vadă oamenii fundației de ce au dispărut în Occident pădurile virgine, naturale și rezistente la perturbări climatice, pe care România le mai are, deși a fost procopsită și cu societăți ca Schweighofer, Kronspan, sau Egger. Asta apropo de Austria, țara care după ce ne-a luat petrolul, gazele, bănci foarte profitabile etc, se opune intrării României în spațiul Schengen... Oare de ce nu acționează Fundația Conservation Carpathia în statele de unde provin acționarii fondatori? Să-și bage banii în țările lor. Nu de astfel de bani otrăviți are nevoie poporul român! Să ne lase pe noi în supărarea noastră. N-o să ne poată ei înveseli și, sper eu, să nu ne mai poată nici prosti, așa cum s-a întâmplat în foarte numeroasele alte situații de acest fel din ultimele trei decenii, când alți binevoitori, care „dădeau bani pe gratis” în

România, ne-au aservit. Pădurile din România, de care se preocupă Fundația Conservation Carpathia pot fi foarte bine gestionate de români. Acest lucru s-a văzut în timpul regimului socialist de stat, când pădurile au fost realmente bine gospodărite. Acest adevăr este indiscutabil. Pentru asta mai trebuie doar interes și voință ale statului, respectiv ale guvernului. Trebuie „pus biciul” pe Romsilva pentru igienizarea corespunzătoare a pădurilor. Trebuie golite pădurile de mormanele de resturi vegetale adunate în ultimele trei decenii, datorită neglijenței șefilor de ocoale, trebuie reluate stropirile, trebuie împădurit mai mult și trebuie distruse bandele organizate de hoți de lemne, cele care fură în stil mare, de multe ori sub protecția unor autorități ale statului. Credeți-mă, stimați cititori, că nu este greu! Trebuie doar voință politică și puțin patriotism, acesta din urmă fiind tot mai greu de găsit la conducătorii cu funcții mari ai țării. Poate acum minoritarii etnici, ascunși sau la vedere, care conduc România, având în mână punctele „cheie” (președinte, prim-ministru, ministru de Externe, director SRI, director SIE, comisar european din partea României etc.), vor dori să demonstreze că ei conduc mai bine decât etnicii români, sunt mai patrioți decât etnicii români, sunt mai puțin supuși necondiționat străinătății decât etnicii români, într-un cuvânt vor demonstra că iubesc România mai mult decât etnicii români și o vor proteja de pericolele care pândesc de după cortinele din

spatele înalților noștri demnitari.

România a avut și mai are încă un sistem echilibrat de conservare și de protejare a pădurilor și a speciilor de plante și animale. El trebuie menținut, îmbunătățit și promovat.

În încheiere, dar nu în ultimul rând, doresc să subliniez că ultimele inițiative de acaparare de păduri și terenuri agricole din zona Munților Carpați, de către Fundația Conservation Carpathia, în scopul de a crea zone de sălbăticie, unde omului îi este interzis accesul sau desfășurarea activităților tradiționale (exploatarea rațională de lemn, recoltarea de fructe de pădure, pășunat) este considerată de majoritatea zdrobitoare a cetățenilor din zonele țintă ca fiind una ÎM-POTRIVA FIRII, în contrast cu istoria și tradiția milenară a poporului român din Carpați. Românii nu trebuie ruși de Munții Carpați, cum propune Fundația Conservation Carpathia și numeroasele fundații satelit pe care le-a creat în jurul ei. Omul face parte integrantă din peisajul Carpaților. Doresc să fac un apel și să-mi exprim încrederea în primarii din zona Munților Făgăraș, cu toții români și, deopotrivă, în autoritățile județelor din zonă, că vor acționa pe lângă guvernul Ludovic Orban și pe lângă președintele Klaus Werner Johannis, pentru a stopa inițiativele de înstrăinare a administrării munților României.

Pe când un monument dedicat grupului de partizani „Teodor Șuşman”?

Ionuț
Tene

Grupul de partizani „Teodor Șuşman” a reprezentat unul dintre cele mai importante repere ale rezistenței anticomuniste românești din anii 1950. Denumirea grupului a fost dată de familia Șuşman din Răchițele, care a avut un rol determinant pe tot parcursul evenimentelor desfășurate în zona Munților Vlădeasa din Apusenii, în perioada 1948 - 1958. Teodor Șuşman a fost primar liberal în interbelic și un om harnic. O familie întreagă – Șuşmanii – s-a opus cu prețul vieții instaurării comunismului în țara noastră. Ei au luptat cu arma în mână pentru libertatea românilor.

La începutul anilor 90 s-a realizat un film excelent, „Undeva în Est”, în regia lui Nicolae Mărgineanu, în care eroul Călin Nemeș a jucat un personaj din rândul partizanilor. De aceea, inițiativa de comemorare a partizanilor comuniști chiar la locul îngropării eroului Teodor Șuşman de către Clubul Monarhiștilor Clujeni este de salutat. Peste 100 de oameni au urcat, sâmbătă, 1 februarie,

în jurul amiezii, pe scările săpate în munte cu câteva zile înainte pentru a ajunge la slujbă de pomenire a luptătorilor anticomuniști din Grupul Șuşman. Au venit oameni din județele Cluj, Alba, Bihor și Sălaj, rude ale unor foști eroi din Grupul Șuşman, dar și preoți, istorici și foști deținuți politici. Printre cei prezenți s-au numărat Octav Bjoza (Președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici din România -AFDPR), Leontin Iuhas, fiul doinei Cornea, Arheologul Gheroghe Petrov (cel care în 2014 a coordonat echipa Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc -IICMER, care a descoperit și deshumat rămășițele pământești ale lui Toader și Avisalon Șuşman), preotul Cristian Borz (cel care a lansat campania de strângere de fonduri pentru reabilitarea casei lui Iuliu Maniu din Bădăcin). „A fost o zi în care am încercat să redescoperim și să înțelegem sensul curajului, al eroismului, al libertății, al memorării” a declarat unul dintre organizatori, istoricul clujean Cornel Jurju.

Călin Roșu, organizator al manifestării, din partea

Asociației Clubul Monarhiștilor Clujeni, a declarat, că jertfa eroilor anticomuniști pentru libertate trebuie cunoscută generațiilor românilor de astăzi. „Am organizat o slujbă de pomenire a luptătorilor anticomuniști din Grupul Șuşman în comuna Mărgău, la mormântul lui Teodor Șuşman. Au participat peste 100 de persoane din județele Cluj, Alba, Bihor și Sălaj, și multe rude ale unor foști eroi din Grupul Șuşman, printre care și un nepot al lui Teodor Șuşman, dar și preoți, istorici și foști deținuți politici. Au fost depuse coroane de flori și au fost ținute discursuri despre activitatea Grupului Șuşman. Credem că jertfa lor pentru libertate nu trebuie să ne lase indiferenți și nu vrem să se risipească în uitare, ci trebuie cunoscută generațiilor românilor de astăzi”, a spus Roșu. Președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici din România (AFDPR), Octav Bjoza, a spus, la rândul său că un astfel de parastas a fost necesar pentru a nu se pierde memoria eroilor din Grupul Șuşman. „Atâta timp cât, în patrie, eroii nu vor fi cinstiți, patria se va îndrepta într-o direcție greșită. Grupul Șuşman a fost foarte important

pentru mișcarea anticomunistă din anii 1950, cum au fost și altele. Toate aceste grupuri au avut o mare importanță pentru că au demonstrat unei lumi întregi că în această țară nu toți am fost niște lași și niște lingăi ai PCR. Au existat bărbați și femei care, atunci când a fost vorba de salvarea demnității acestui neam, nici chiar jertfa supremă nu li s-a părut a fi prea mult”, a mai spus Bjoza. Organizatorii manifestării au subliniat că în 2 februarie 1958 doi tineri frați, Teodor și Avisalon Șuşman, mureau cu arma în mână, într-o șură din cătunul clujean Tranișu, asediată și apoi incendiată de trupele Securității. Lupta lor este exemplul de jertfă și moralitate pentru tinerii de astăzi. Pe 15 decembrie 1951, a avut loc o primă victorie importantă în lupta cu partizanii. În dimineața acelei zile, Teodor Șuşman se afla adăpostit în șura lui Teodor Moldovan din Răchițele, situată pe locul numit Dealul Sulița. Istoricul Gheroghe Petrov spune „pe la ora 8, proprietarul s-a prezentat la Postul de Miliție din Răchițele, unde a reclamat faptul că s-a dus să dea de mâncare la oi și văzând că ușa șurii era legată pe dinăuntru s-a uitat printr-o

crăpătură și a văzut că înăuntru este cineva care doarme cu o armă lângă el”. Șura a fost înconjurată și asupra ei a fost executat un puternic foc cu armament de infanterie. Înăuntru a fost găsit cadavru lui Teodor Șuşman senior. Cadavru a fost îngropat într-o răpă. Locul mormântului nu a fost niciodată marcat cu o cruce.

Eroul Teodor Șuşman, descoperit de cercetătorii Ghiță Petrov și Marius Oprea în 2011, este îngropat la Doda Pili și așteaptă să i se alăture trupurile negăsite încă ale feciorilor săi. De aceea, această comemorare organizată de monarhiștii clujeni a fost extrem de semnificativă și cu valoare de simbol. A adus în atenția opiniei publice eroismul luptei anticomuniste a partizanilor din Munții Apuseni, care colaborau și cu grupările Capotă-Dejeu pentru libertatea țării de sub ocupația sovietică.

„Viralizarea” panisteriei...

Cezar Adonis
Mihalache

Asta trebuiau să în-trebe la CCR... Care sunt limitele unei eventuale impunerii a restrângerii drepturilor cetățenești în caz de epidemie?... Și până unde se pot „întinde”, în decizii, ministerele și felurile agenții, care acum se îngheșuie cu „recomandări”, fără a avea nevoie de avizul parlamentului? Mai ales că se lucrează cu termeni necuprinși explicit în Constituție, cu interpretări derivate din ceea ce legea supremă prevede ca restricționare a drepturilor cetățenești (restricționări posibile strict în anumite situații).

Da, poate pentru că autorități așa este mai simplu: carantină și „izolare voluntară la domiciliu”. Fără alte explicații... Și totuși, care sunt limitele? Și ce facem cu persoanele trimise în izolare la domiciliu? Cine se ocupă de ele? Cine le asigură accesul la cele necesare, alimente, medicamente, produse de igienă? Cine le consiliază psihologic?... E drept, cine a născocit conceptul de „izolare la domiciliu” a avut grijă să strecoare și mențiunea, mai importantă decât multe alte prevederi, de „izolare voluntară”. Nu pentru a proteja în mod real societatea, ci pentru ca instituțiile publice să fie exonerate de posibilele obligații legale derivate, dar câtă acoperire constituțională are un asemenea demers în afara unui aviz al parlamentului? Sau nu mai contează?! Ori sesiuni extraordinare se organizează doar pentru chestiunile politice, pentru cetățeni nefiind prevăzut nici

măcar dreptul la un simulacru de ședință parlamentară, unde să fie chemați medici, experți ISU, reprezentanți media, ONG -uri, profesioniști ai comunicării, mai ales a aceleia specifice situațiilor de criză?!... Parlamentul se vrea reprezentant al cetățenilor doar când este vorba de manevrele lui politice?

Sigur, cu totul altfel ar fi stat lucrurile dacă ne aflăm într-o situație de urgență asumată și declarată oficial, obligatoriu confirmată și de Parlamentul României într-o ședință extraordinară. Puteam vorbi inclusiv despre limitarea unor drepturi cetățenești. Dar așa, ce facem cu dreptul la libera circulație, ce facem cu protejarea datelor personale, prin obligarea celor ce vin de afară să declare locurile în care au fost, ce facem cu dreptul la o viață demnă, pentru cei izolați la domiciliu, dar despre care nimeni nu vorbește din perspectiva asigurării celor necesare. Am pus iarăși căruța cu roțile în sus și așteptăm ca „poporul” (solidar, nu-i așa?!), să împingă la ea cu ochii închiși? Unde sunt organizațiile pentru drepturile omului? Unde este Avocatul poporului? Nu au timp nici măcar pentru o ieșire publică formală prin care să transmită cetățenilor că vor veghea ca interdicțiile să nu atingă, nejustificat, și fără a fi confirmate de forul legislativ, drepturile nici unui cetățean? Îi dăm așa înainte cu măsurile? Călcăm în picioare legea supremă?

Prima acțiune trebuia să vizeze amenajarea locurilor de carantină! Și definit clar felul în care se aplică „instrucțiunile” în cazul carantinei și în cel al izolării voluntare la domiciliu. Pentru că, inevitabil, vor

apărea suprapunerii între subiecții celor două feluri (deocamdată) de izolare, și riscul de a-i amesteca pe cei cu drept la izolare la domiciliu cu toți cei aflați în carantină supravegheată. Și asta pentru că nimeni nu a prevăzut, de exemplu, ce se va întâmpla cu persoanele care au un domiciliu „flotant”, formal, ori stau în chirie, iar proprietarii nu se vor lega la cap să-i „carantineză” și să răspundă pentru ei, ori aceia care, pur și simplu, nu vor fi primiți în casele lor chiar de către rude? Ce vor face acești oameni? Unde vor merge ei? Vor trece automat din statutul de autoizolare în cel de carantină supravegheată? Și cum vor fi izolați între ei, având practic două niveluri de risc? Aparent este simplu să pui pe hârtie, în loc de o metodologie clară, niște indicații și, mai ales, amenințări, gândind din perspectiva diasporanului. Vorba aia, aici oricum el nu are un loc de muncă, nu are un contract, deci nu reprezintă o problemă socială și economică. Dar vorbim de oameni, de destine...

Nu se spune nici măcar cine va decide ieșirile din carantină ori din autoizolarea „voluntară”? Cine va semna, cine își va asuma responsabilitatea sau totul va fi iar „pe propria răspundere”?

Înainte de stabilirea unor amenzi și al gradului penal dat de nesupunerea la carantină/izolare, care la rândul-i trebuie definită cu raportare clară la respectarea unor indicații ori decizii individuale (este ori nu o nesupunere civică?), ar fi trebuit creat un circuit de comunicare autorități-cetățeni. Altminteri, nu vom avea decât zvonistică și o continuă perimare a în-

crederii oamenilor în ceea ce spun autoritățile. Care nu numai că vin otova cu indicații, restricții și amenințări, dar aruncă peste public avalanșe de „instrucțiuni”, practic, orice instituție a statului, care dă dovadă de prea mult zel politico-slugarnic, venind acum cu un set de indicații (or, ce drept are, bunăoară, Protecția consumatorului să centralizeze și să mediatizeze ea seturile de indicații de la ministere și agențiile sanitare îndreptățite să facă acest lucru?).

Ne tot temeam de un cutremur, mai ales din perspectiva felului în care vor reacționa autoritățile... Nepregătite, cu o comunicare deficitară, iar noi aflați sub riscul real de a muri cu zilele... Și iată că, într-un fel, am ajuns acolo. La limita unei pandemii de isterie și zvonistică... Golim rafturile de făină și mălai, dar de săpun și detergenți nu ne atingem. Despre asta ar trebui să vorbească autoritățile în comunicatele lor. Unde este CNA cu indicațiile de mesaje radio TV? Vine după ce va fi trecut epidemia? Și nu doar autoritățile vor da un examen... Ci și noi... Vom sta față în față cu adevăratul nivel de analfabetism funcțional al țării... Și va fi grav, nu doar din perspectiva „leacurilor” vândute de profitorii momentului, cât mai ales din dezvoltarea unui adevărat „mercurial de pandemie”, în care orice zvon va mai umfla un preț, va mai goli un raft, dar nu vom avea capacitatea de a înțelege și a discerne falsul, „fake news” -urile, „tămăduitorii” și sfătuitoarii de moment, profitorii, impostorii, toată acea pecingine a mizeriei umane care înflorește când oamenii sunt la necaz, se tem, dar nu au în cine să aibă

încredere... Avem poate și un avantaj... Acela că la noi coronavirusul nu va genera o criză economică directă. Pentru că avem „atuul” de a nu mai fi producători a ceva esențial... Dar asta nu înseamnă că vom fi feriți de un șoc economic violent. Dimpotrivă. Fiind emina-mente o piață de consum, orice penurie generată în alte țări în procesele de fabricație ne va afecta. Deja se vede din felul în care leul se „dizolvă” în fața altor monede. Da, se depreciază și alte monede din regiune, dar oare de ce într-un ritm mai lent în țările care produc marfă, nu doar consumăm?!... La noi, prăbușirea este tot mai vizibilă... Și încă nu am ajuns la nivelul de panică socială pe care iarăși statul nu are grijă să o anticipeze, să o explice oamenilor... Aceea în care va urma o inevitabilă reacție a societății de extragerea masivă a lichidităților de la bănci. Și care ne va prinde pe un picior deja sucit, după ce BNR a aprobat reducerea depozitelor obligatorii ale băncilor, în valută, cu scopul de a asigura mai mult disponibil în bănci pentru ca statul să aibă de unde să se împrumute (ceea ce băncile nu au făcut, dovadă dezinteresul total față de recenta ofertă a statului de a împrumuta de la ele). Nu avem încă un focar epidemic, dar panica se simte, se citește în ochii oamenilor. Și totuși, autoritățile continuă să gestioneze „situația” în același stil al siajului de concurs politic interinstituțional de dat instrucțiuni, de parcă ar fi vorba de o altă țară, de un alt popor...

Habemus Pașam: Zuckerman Pașa!

Dan
Chitic

Am făcut eforturi mari în ultimele săptămâni... eforturi imense să nu spun ceea ce este evident: aici în colonie avem un nou Pașă – Zuckerman Pașa! Degeaba am tot sperat că SUA lui Trump să ne trimită un ambasador, unul adevărat, un ambasador care să urmeze liniile trasate public de la Casa Albă și nu directivele venite din vreun birou obscur-soroșist al Departamentului de stat, un diplomat care să ne trateze ca pe niște parteneri, ca pe un popor suveran căruia îi oferi respect pentru a primi respect. Degeaba am sperat ca sub haina domnului Zuckerman de ambasador al SUA să mai bată o inimă românească... Degeaba... Klemm Pașa a fost înlocuit de Zuckerman Pașa. Atât. Nimic mai mult! Zuckerman Pașa, am-

basador al Înaltei Porți cu origini în România, vorbitor de limbă română, deplin convertit la „corectitudinea politică” și atitudinea colonialistă a Departamentului de Stat, se dovedește a avea zelul și cruzimea oricărui convertit... un Torquemada al cărui principal scop este înlăturarea și combaterea oricăror idei și doctrine care nu corespund intereselor și ideilor Înaltei Porți. Și sunt convins că nu-și va dezamăgi stăpânii.

De exemplu, în plin scandal al privatizării sistemului de sănătate, „întâmplător” ne spune: „Privatizarea este necesară. Un mediu de afaceri cu adevărat liber va crea bogăție și prosperitate pentru toată lumea. Firmele controlate de guvern nu doar că favorizează practici de business ineficiente, împiedică piața liberă și competiția, dar, mai important, păstrează corupția vie”.

O altă linie de forță a politicii externe americane, acapararea resurselor din colonii, reiese transparent din discursul noului Pașă, care nu pierde vremea cu politețuri diplomatice încercând să mascheze evidențele: „Extracția de petrol și gaze este la un nivel foarte redus față de cum ar trebui să fie. Legile de funcționare și cele fiscale stabile și de bun simț ar aduce României venituri enorme din gaz și petrol și nu doar ar furniza securitate energetică României, ci ar transforma-o într-un exportator către alte țări europene și mai departe”. Nu în ultimul rând, Zuckerman Pașa ține să informeze întreaga lume, dar mai ales superiorii din Departamentul de Stat, că totul în colonie este sub controlul său strict, că totul a revenit la normal și că noii guvernanți respectă întocmai firmanul primit: „M-am întâlnit cu mulți miniștri ai guvernului. Cu toții au

muncit extrem de mult pentru a inversa haosul pe care l-au moștenit în noiembrie 2019”. Mr. Zuckerman, știu că veți primi un raport cu privire la această adresare, ba, foarte probabil, o veți citi chiar dvs., fără a avea nevoie de o traducere. Așa că profit de ocazie și fac un apel către dvs. Nu vă voi cere să fiți român sau să simțiți ca un român... știu că e imposibil. Vă voi cere doar să respectați Convenția de la Viena cu privire la relațiile diplomatice (din 18.04.1961), amintind-vă faptul că art. 41 prevede expres că „Fără prejudiciul privilegiilor și imunităților lor, toate persoanele care beneficiază de aceste privilegii și imunități au datoria de a respecta legile și regulamentele statului acreditat. Ele au, de asemenea, datoria de a nu se amesteca în treburile interne ale acestui stat”. Dar, mai ales, vă rog doar să respectați viziunea geopolitică a celui care v-a

trimis la București, a celui care a spus: „Respingem ideologia globalismului și îmbrățișăm doctrina patriotismului. Statele Unite vor alege mereu independența în fața guvernantei globale, controlului și dominației. Statele Unite nu vă vor spune cum trebuie să trăiți, ori să munciți sau să vă rugați (...). Vă cerem în schimb doar să ne respectați suveranitatea”. Așa că vă cer să aveți în vedere că datoria fiecăruia dintre noi, „Sarcina noastră nu e să desființăm patriotismul, ci să îl trăim, să construim pe el, să învățăm din înțelepciunea lui străbună și să găsim în noi, pe baza patriotismului, voința de a face țările noastre mai bune, regiunile mai sigure și întreaga lume un loc mai bun”. Dați-vă jos turbanul de Pașă de pe cap și reîmbrăcați haina de ambasador!